

zeegang niet kon landen, de 'Boelongan' had kunnen dirigeren naar een punt waar zich de werkboot en twee door deze gesleepte vlotten bevonden – aan die vlotten klampten zich ongeveer twintig drenkelingen vast. Er kwam gemor aan boord van de 'Boelongan', vooral toen bleek dat de gezagvoerder weigerde, de drenkelingen van de vlotten aan boord te nemen – de gezagvoerder liet toen aan de oudste officier de geheime order lezen die hij van Helfrichs staf had ontvangen.

Zo keerde ook de 'Boelongan' (zij had moeilijkheden ondervonden doordat zij enkele keren door Japanse toestellen aangevallen was) zonder geredden naar Padang terug.

De werkboot, de twee vlotten slepend, kwam enige tijd na de ontmoeting met de 'Boelongan' in een zware bui terecht; daarna was één vlot verdwenen. De tros van het resterende werd losgegooid omdat, zo werd gezegd, de drenkelingen van dat vlot weigerden te peddelen, waardoor de werkboot minder vaart liep. Voordien hadden inzittenden van de werkboot vier hunner, die niet aan het hooswerk deelnamen, gedwongen op het vlot plaats te nemen.

Ook allen die zich op dat tweede vlot bevonden, verdronken.

Op Nias stapten slechts zes-en-zestig geredden aan land: op 22 januari twee-en-vijftig inzittenden van de vijfde sloep (één was overleden) en twee dagen later de veertien resterende van de werkboot. Uit de groep van twee-en-vijftig hing één zich in de nacht na aankomst op Nias op: een vier-en-zeventigjarige Duitser, gepensioneerd militair van het Knil.

Nederlandse bestuursambtenaren op Nias droegen er zorg voor dat de vijf-en-zestig Duitsers die nog in leven waren, opnieuw gevangen werden gezet onder bewaking van ca. veertig inheemse agenten van de Veldpolitie. Eind maart stonden die agenten hun karabijnen en munitie aan de Duitsers af – dezen namen nu de Nederlanders gevangen en gingen op Nias het gezag uitoefenen. Japanners, met de 'Pief' naar Nias overgestoken, maakten daar midden april een einde aan.

★

Van Starckenborgh kreeg in eerste instantie slechts te horen dat de 'Van Imhoff' gezonken was en dat de reddingspogingen geen resultaat hadden gehad. Op 21 januari liet hij een perscommuniqué uitgeven waarin bericht werd dat het gouvernement er toe was overgegaan, de Duitse geïnterneerden om redenen van staatsveiligheid uit Indië naar elders te